



**Vivaldi est a Gyulai
Almásy Kastély parkjában**



**Koszorúzás a Gyulai Erkel téren
a Vocaella Nőikarral**



XXXIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM 2023.



ZeneSzó

**A MAGYAR KÓRUSOK, ZENEKAROK ÉS NÉPZENEI EGYÜTTESEK
SZÖVETSÉGE – KÓTA LAPJA**



**Romániai Magyar Dalosszövetség
Ünnepi hangversenye**

Fiatál Magyar Tanárjelölt Karvezetők III. Országos Versenye (S. Szabó Márta)	3-6. oldal
Centenárium ünnepségsorozat a Romániai Magyar Dalosszövetség szervezésében (dr. Csákány Csilla)	6-8. oldal
Az Erkel Ferenc Társaság 2022. évi tevékenységéről, programjairól (Somogyváry Ákos)	8-11. oldal
A Szolnoki Kodály Kórus 100 éves jubileuma (Rácz Zoltán)	11-13. oldal
Kodály Kórustalálkozó Diósdon (Márkusné Natter-Nád Klára).....	14-16. oldal
Adventi Hangverseny Az Óbudai Társaskörben (Nagy Márta)	16-18. oldal
Méltó tisztelet Kodály Zoltán emlékének (Naszladi Judit).....	18-19. oldal

2022. ÉVI ARTISJUS ELŐADÓI ÉS PEDAGÓGUSI DÍJAK

2022. december 14-én a szerzői egyesület olyan előadóművészeket díjazott, akik rendszeresen kortárs magyar műveket tűznek műsorukra, valamint olyan pedagógusokat ismert el a díjjal, akik kiemelkedően fontos munkát végeznek a zene és az irodalom oktatásában.

Artisjus előadói díjat kapott:

Gyüdi Sándor: karmester. A Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgató karmestere, a Vaszy Viktor Kórus vezető karnagya, valamint a Szegedi Tudományegyetem Bartók Béla Művészeti Karának óraadó címzetes főiskolai docense.

Klenyán Csaba: klarinétművész. A Concerto Budapest szólóklarínétosa, a Ligeti Ensemble, az Umze, a Cimbiózis Quintet és az Új Dimenzió Műhely tagja.

Artisjus pedagógusi díjat kapott:

Nagy Márta: zongoraművész és zenepedagógus. A Weiner Leó Zeneművészeti Szakgimnázium korrepetitora és aktív koncertező művész. Többek között Sass Sylvia, Tokody Ilona, Temesi Mária operaénekesek kurzusainak oktatója. A Magyar Művészeti Akadémia ösztöndíjasaként az 1900 után keletkezett magyar versek magyar zeneszerzők által megzenésített dalait és kórusműveit katalogizálta.

Szabó Soma: karmester, karnagy. A Nyíregyházi Cantemus Kórus művészeti vezetője, karnagya, a Nyíregyházi Művészeti Szakgimnázium tanára, a Nyíregyházi Egyetem adjunktusa és a Szabolcsi Szimfonikus Zenekar vezető karmestere.

Sok szeretettel gratulálunk!

Parlando 2023/1.

FIATAL MAGYAR TANÁRJELÖLT KARVEZETŐK III. ORSZÁGOS VERSENYE

A Fiatál Magyar Tanárjelölt Karvezetők III. Országos Versenyén megrendezésre került a magyar karvezetőképzés jelenlegi helyzetét vizsgáló Szakmai Fórum Szeged, 2022. november 11.

A Kardos Pál Alapítvány harmadik alkalommal rendezte meg karvezetőversenyét, melyre meghívást kaptak a Kárpát-medence tanárképző intézményeiben tanuló magyar anyanyelvű tanárjelölt hallgatók. A verseny Kodály Zoltán születésének 140. évfordulója alkalmából, valamint Kardos Pál születésének 95. évfordulójára emlékezve került megrendezésre. A rendezvény támogatója a Kulturális és Innovációs Minisztérium volt, társrendező a helyszínt adó Szent-Györgyi Albert Agóra, valamint a Magyar Kodály Társaság volt.

A verseny megkezdése előtt került sor arra a szakmai fórumra, melyen képviseltették magukat a versenyzők képzőintézményei: a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kara, az egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi és Művészeti Kara, a budapesti ELTE BTK Művészetközvetítő és Zenei Intézete, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kara, valamint a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem. Az intézményeket a karvezetéstani tanításban részt vevő oktatók, valamint a versenyző hallgatók képviselték, és részt vettek rajta a verseny zsűrijének tagjai: Kollár Éva Liszt-díjas karnagy, ny. egyetemi tanár, a zsűri elnöke, Rozgonyi Éva Liszt- és Bartók-Pásztori-díjas karnagy, ny. főiskolai tanár, valamint Tóth Péter Erkel-díjas zeneszerző, egyetemi tanár.

A szakmai fórum szervezője Ordasi Péter, Liszt-díjas karnagy, ny. főiskolai tanár bevezető előadásában áttekintette a magyar karvezetőképzés történetét, a Kodály kórusművészetére épülő iskola kiemelkedő alakjainak érdemeit. Részletesen bemutatta azokat a szakkönyveket, módszertani jellegű főiskolai jegyzeteket, melyek többsége 1965 és 1995 között jelent meg, azóta új kiadást nem ért meg, s többségük antikváriumban sem beszerezhető.

Kiemelten szólt Vásárhelyi Zoltán, a magyar karvezetőiskola megteremtőjének kötetéről (**Az énekkari vezénylet módszertana**, Zeneműkiadó, 1965), melyet újabb kiadás híján már nemcsak a fiatal, de a pályája vége felé haladó karvezetők sem ismerhetnek.

A magyar kórusművészet és karvezetőiskola következő nagy alakja, Bárdos Lajos is számos kiadvánnyal gazdagította a szakirodalmat. **Harminc írás** 1929-1969 című gyűjteményes kötetében (Zeneműkiadó, 1969) több tanulmány

kifejezetten a karvezetőknek szól. Bárdos volt a szerzője azoknak a tanárképző főiskolai jegyzeteknek (*Karvezetés I – Élet az énekbe!* Nemzeti Tankönyvkiadó, 1994; *Karvezetés II. Zenei prozódia*. Tankönyvkiadó, 1976), melyek megjelenésük idején is csak szűk körben voltak elérhetőek, ma pedig elérhetetlenek.

Folytatták a sort a karvezető művész-tanárok következő generációjához tartozók: Párkai István, Kardos Pál és Tillai Aurél. **A Karvezetés** jegyzetsorozat részben önálló, részben pedig fejezetenként más-más szerzőtől származó kötetei felölelik a vezénylet elméleti és gyakorlati feladatainak, a művek kiválasztásának és feldolgozásának, a próbamunka felépítésének és a kórushangzás, valamint az intonáció fejlesztésének lehetőségeit. Ezek a jegyzetek is legfeljebb antikváriumban jegyezhetőek elő.

Kardos Pál kórusneveléssel és intonálással kapcsolatos művei szerencsés kivételek a mai hozzáférhetőség tekintetében. *A Kórusnevelés, kórushangzás* című kötet és a hozzá tartozó gyakorlati példatár két kiadást is megért még a szerző életében (1966 és 1977), és viszonylag nagy példányszámban jelent meg. Így tapasztalataink szerint ma is megtalálható a felsőoktatási intézmények könyvtáraiban. A Kardos Pál Alapítványnak, valamint *Kardos Pálné, Rozgonyi Éva és Kardos Gábor* munkájának köszönhetően 2017-ben megújulva kiadásra került a *Karvezetés III. Intonálás* című kötet, mely először 1970-ben jelent meg. A könyv gerincét Kardos Pál akusztikai kutatásainak közzététele alkotja, a gyakorlati munkát pedig azok a kórusmódszertani tanácsok segítik, melyeket rövid, de gazdag tapasztalatokat és művészi eredményeket felmutató élete során a szerző megfogalmazott. Öröndetes tény, hogy Kardos Pál írásai az utóbbi időben angolul és japánul is megjelentek, kielégítve azt az igényt, amely a világban e szűkebb szakterületen megmutatkozik.

Az előadó kiemelte a közelmúlt nagy karvezető egyéniségei, *Mohayné Katanics Mária*

ZeneSzó

A Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége – KÓTA - lapja XXXIII. évfolyam. HU ISSN 1215-0436
A szerkesztőbizottság elnöke: Szesztay Zsuzsa, mentor: Márkusné Natter-Nád Klára – Korrektúra: Mocsikonyi Mirella
Tagjai: Kéry Mihály, Kocsis Klára, Ruthner Judith, Vajna Katalin ☞ Főszerkesztő: Vadász Ágnes, +36 30 297 4314
A szerkesztőség címe: 1011. Budapest, Szilágyi Dezső tér 6. I. em. 4. Tel.: 225 3713, E-mail: kota@kota.hu Postacím: 1537 Budapest, Pf. 406
Kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza. A szerkesztőség fenntartja az írássok szellemét és tartalmát nem érintő rövidítések jogát.
A szerkesztőség írásbeli engedélye nélkül a lapban közölték nem használhatók fel.
Kiadja: A Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége – KÓTA. ☞ Felelős kiadó: Vadász Ágnes főtítkár, E-mail: aszklam@gmail.com
A lap a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával jelenik meg.
Előállítja: Poremba Nyomda, 1162 Budapest, Kistelek u. 6/a.
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága 1008. Budapest, Orczy tér 1. Előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél.
E-mail: hirlapelofizetes@posta.hu Fax: (06-1) 303-3440 További információ: (06-80) 444-444
Egy példány ára 400,- Ft ☞ Előfizetési díj egy évre 4000,- Ft (10 szám)

és Szabó Miklós Bartók és Kodály műveinek értelmezését, tanítását és vezénylését segítő kötetait.

Ordasi Péter és a szakmai fórum résztvevői egyetértettek abban, hogy a kórusvezetést tankönyvből nem lehet megtanulni, mester és kórus nélkül szinte lehetetlen, de azok a történeti– elméleti– módszertani ismeretek, melyeket az előadó által bemutatott, többségében ma már nem kapható kötetek tartalmaznak, jelentősen hozzájárulhatnak karvezetőképzésünk eddigi eredményességének megőrzéséhez és továbbviteléhez.

Ezért megfogalmazódott az a kérdés és javaslat, hogy – a szakkönyvkiadás finánciális problémáinak, és anyagi hasznát nem hozó mai helyzetének ismeretében is – **a fentebb említett kötetek újrakiadása megvalósulhasson.**

A szakirodalom összegzése után Ordasi Péter a mai karvezetéstaniásban előforduló jelenségekre hívta fel a szakemberek figyelmét. (Összefoglalóban az általa említett jelenségek mellé illeszttem a fórum csatlakozó hozzászólásait.)

Elmondta, hogy a karvezetés mint tantárgy egyedülálló a zenei előadóművészet szaktárgyai között, hiszen míg a többi tárgy hosszabb alsó- és középfokú előtanulmányok után éri el a felsőfokú szintet (pl. zongora, hegedű, de a legtöbb fúvós hangszer és a magánének is), addig **a karvezetés oktatás gyakorlatilag a felsőoktatásban kezdődik.**

Mindszenty Zsuzsánna Liszt-díjas karnagy több mint három évtizedes karvezetés-tanári tapasztalatára építve azt mondta, hogy ez nem baj, ha fiatal a középiskola végére megfelelő gyakorlati (kórusénekesi, hangszeres) és elméleti képzésben részesült. Ha jól felkészült muzsikussal, a karvezetés technikai részét a felsőfokú képzés ideje alatt elsajátíthatja, s ha megfelelő kargyakorlati lehetőséget kap, vélhetően a kórus előtt is megállja a helyét. A karvezetővé válás folyamatában a kórusénekesi tapasztalat, karirodalomismeret és a gyermek-, valamint az ifjúkorban szerzett kórusélmények és karvezetői minták kiemelt fontosságával a fórum résztvevői egyetértettek.

Végh Mónika a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar tanszékvezetője megemlítette, hogy a szolfézs-zeneelmélet szakos szakgimnáziumi növendékek már tanulnak karvezetés szaktárgyat, mely sok esetben kedvet csinál a kórusvezetői pálya választásához.

Ordasi Péter következő felvetése az volt, hogy **az ütemezés nem egyenlő a vezénnyel.** Ezzel természetesen mindenki egyetértett, kiemelve a vezénnyel kórusénekest és együttest segítő, a művet értelmező, a művészi kifejezést megteremtő irányultságát. Ugyanakkor szükséges megtanítani az úgynevezett „szabályos” vezénnyel, mely kiindulópont lehet a kórus irányításában, melytől azonban egyéni mozdulat- és kifejezésrendszerének kialakítása során a gyakorló karvezetők – különösen művészi szinten – eltérhetnek. Konkrét vezénnyeltechnikai kérdésként merült fel a ¾-es ütemrajz első ütésének függőleges vezetése. Berkesi Sándor, Kossuth- és

Liszt-díjas karnagy hozzászólásában kifejtette, hogy a karvezetéstaniásban a „tanítható” elemek elsajátíttatása után el kell engedni a növendéket, találja meg egyéni kifejezőeszközeit. Ezt a folyamatot jelentősen segítheti, ha a fiatal minél több, jelentős gyakorlattal rendelkező karvezetőegénységgel találkozik. Kabdebó Sándor, az egri és a debreceni egyetem karvezetéstanára a kórusvezető egyéniségének, varázsló erejének fontosságát hangsúlyozta a vezénnyel kéz technikájával szemben.

A tanári-karvezetői munka szépségének, felelősségének hangsúlyozására Rozgonyi Éva Kardos Pál szavait idézte: „A tanár-tanítvány viszonyban mindig a tanár a vesztes, hiszen mindent elkövet azért, hogy önmagát feleslegessé tegye.”

A karvezetéstaniás anyaga újabb fontos véleményeket hozott felszínre. Ordasi Péter hangsúlyozta: egyszerűbb zenei anyagokon érdemes tanítani a vezénnyel alapelemeit, s erre kiválóan alkalmasak rendkívüli gazdagságban a magyar népdalok, valamint zeneszerzőink – főként kisgyermekeknek szánt – biciniumai. De kiváló tananyagnak tekinthetők a reneszánsz szerzők könnyebb polifón biciniumai és homofón háromszólamú kórusművei is. Felszínre került az a sokévtizedes gyakorlat, hogy a technikai alapozást a magyar karvezetőképzés kizárólag a kicsinyek kórusainak szánt Kodály és Bárdos művekkel végzi. Ez bizonyos ellentmondást tartalmaz a húsz év körüli karvezetőjelöltek zenei igénye és a vezénnyel művek között. Ahogy Rozgonyi Éva megfogalmazta, míg a hangszeres tanulmányokban a technikai és a zenei fejlődés párhuzamosan halad, addig a karvezetés tanulmányokban ez nehezebben teremthető meg. Kollár Éva viszont Reményi János tanítását idézte fel: az ELTE egykori kiváló karvezetéstanára egy teljes tanévig csak kicsinyeknek írt biciniumokon alapozott, mely választásban nyilván benne volt a könnyű, de értékes, gyerekeknek való karirodalom mélyebb megismertetésének szándéka is. Öröndetes tény, hogy az utóbbi évtizedekben lényegesen könnyebbé vált a kórusirodalom eddig rejtve maradt kincseihez való hozzáférés, így a kezdő karvezetőtanításban felhasználható, különböző stíluskorszakokból származó zenei anyagok gazdag választékának bevonása a

tanításba. Szintén üdvözlendő azok a kezdeményezések, amelyek könnyű, gyermeknek való kórusművek írására ösztönzik a fiatal zeneszerzőket.

Az anyagválasztás másik véglete az idejekorán túl nehéz művek elsajátításának szándéka. Ez leginkább hallgatói kérés szokott lenni, melynek olykor a tanárok engednek... Ordasi Péter helytelenítette azt a gyakorlatot, miszerint a hallgató választ művet, s azt viszi vezénnyel órára. Véleménye szerint mindez a mesterségbeli alapozás nagyvonalú kezelését jelzi. Nyilván egyszer-egyszer megengedhető, de e szaktárgyban is szükséges egy jól megtervezett, lehetőleg személyre szabott, a technikai és zenei feladatok eredményes megoldását célzó tananyag tanári megtervezése és elsajátítása. Felvetette azt is, hogy tanácsos lenne legalább intézményenként bizonyos szintű egységes tananyagkialakítás. E kérdésben ugyan megoszlottak a vélemények, volt, aki a tanári szabadságot féltette ettől, de tény: bizonyára nem ártana egy – legalább intézményi – vezérfonal lefektetése a tanítandó technikai elemek, valamint a zenei karakterek vezénnyelésének sorrendjéről, megengedve a már említett igen gazdag kórusirodalomból történő műválasztás szabadságát.

A magyar karvezetőképzés egyik sajátos vonása és egyben erénye az, hogy **a vezénnyelési gyakorlat órákon kis csoportban történik az alapozás**, majd pedig az aktuális új művek elsajátításának fázisa. Így kórus elé csak megfelelő felkészültséggel állhat a hallgató. Az általában három fős csoportokban való tanulás ma már csak a zeneművészeti képzésben valósítható meg, a művészetközvetítés (közismereti ének-zene tanárszak) esetében lényegesen nagyobb létszámú, az egyéni foglalkozást nehezen biztosítható csoportokban folyik az oktatás. A vezénnyelési gyakorlat órákon az éppen dirigáló hallgatónak társai zongorán szoláltatják meg a művet, mely – Ordasi Péter véleménye szerint is – legfeljebb a kartechnikai feladatok „száraz” elsajátítására elegendő, a zenei kifejezés, az élő emberi hang irányítására már nem. Ezért vezette be karvezetéstani gyakorlatában azt, hogy a vezénnyelési gyakorlat órákon inkább énekeljenek a társak, azaz zongorázás helyett inkább kamaraénekes megszólaltatást kért, melynek praxisát más kollégák is átvették, s a hallgatók is örömmel fogadták. Az igényes zongorás közreműködésnek Kollár Éva szerint az is gátja, hogy a mai hallgatók zongoratudása – tisztelet a kivételnek, de – nem éri el a korábban megszokott és elvárt szintet. Pedig a magasszintű hangszertudás az énektanári–karvezetői pályán óriási segítséget jelent például a tananyag- illetve műválogatásban, az órai–kóruspróba kíséretének ellátásában is.

A kargyakorlat terén az utóbbi évtizedekben részben szükséges, ugyanakkor hasznos és öröndetes változások történtek. Az elmúlt évszázad végéig ugyanis a képzőintézmények kargyakorlati céllal kialakított kórusai, vagy éppen koncertkórusai szolgáltak együttesként a karvezetőjelölt fiataloknak. Ez a gyakorlat jól működött, azonban felmerült annak igénye, hogy – a gyakorlati tanításhoz hasonlóan – is-

kolai kórusokat, valamint amatőr együtteseket is bevonjunk ebbe a munkába. Így – talán elsőként az országban – a debreceni Zeneművészeti Kar hallgatói például képzésük második felében félévénként váltva más-más kórusnál tölthették gyakorlatukat, a kicsinyek kórusától a középiskolás leánykaron át a felnőtt vegyeskarig. Ezt a gyakorlatot követte számos hazai intézmény. Így a hallgatók nem „laboratórium” jellegű kórusmunkával, hanem belehelyezkedve egy iskolai vagy amatőr kórus életébe, megtapasztalva a művek betanításának valós feladatait és pódiumra lépésük feltételeit, életszerű módon készülhetnek önálló karvezetői tevékenységükre. S hogy a külső kórusok bevonására egyre inkább szükség is lett, az az országosan megfigyelhető hallgatói létszámcsökkenés, így a belső hallgatói együttesek létszámának drasztikus fogyása is indokolta. Szomorú tény, hogy az elmúlt negyven év alatt jóindulatú becsléssel is kb. a negyedére csökkent a frissen végzett énektanárok és karvezetők száma. A középiskolai énektanár-ellátottság különösen aggasztó, ahogy azt Rozgonyi Éva megfogalmazta. Még a Szeged méretű nagyvárosban sincs minden középiskolában megfelelő végzettségű énektanár, a kisebb településeken ez még inkább így van. A képzőintézmények képesek lennének nagyobb létszámban képezni és kibocsátani szaktanárokat, de a jelentkezők száma az elmúlt évtizedben drámai módon lecsökkent. A pedagógusképzés általános gondja ez, mely azonban a művészetoktatás, azon belül is a zenei képzés területén még aggasztóbbnak tűnik. Ez ugyanis hosszú előtanulmányokat igényel, gyakorlatilag kisgyermekkorától folyamatosan végzett gyakorlást, melyet csak az igazán elkötelezett fiatalok vállalnak, s mely a mai életszemléletben nem igazán népszerű. Természetesen nem mellékes az sem, hogy milyen megélhetést biztosít a zenetanári, karvezetői pálya. A fórum fiatal hozzászólója, Kozak Olimpiu, a Debreceni Egyetem végzős hallgatója (aki végül a karvezetőverseny győztese lett) kifejtette: a kezdő tanároknak és karvezetőknek több állást, több kórus vezetését is el kell vállalniuk ahhoz, hogy megélhetésüket biztosítsák. Az igazán elkötelezetteket ez nem tántorítja el a karvezetői pálya választásától, de méltatlan, hogy az egyik leghosszabb képzési időt igénylő terület jövedelmezősége alacsonyabb az értelmiségi átlagénál.

Ordasi Péter azt is megfogalmazta, hogy jó lenne, ha a karvezetés tananyag nagyobbik fele azonnal hasznosítható lenne az iskolai kórusgyakorlatban. Ezt az igényt a már korábban bevezetett karirodalom tantárgy (gyermekkari és felnőtt kórusok irodalmára bontva) is szolgálja. Az osztatlan tanár- és karvezetőképzés visszaállítása óta új tantárgyként szerepel az *énekkari vezénylés módszertana*, valamint a *vezénylés tanítás módszertana* nevű tantárgy. Rozgonyi Éva szerint a kóruspróbák alapos megtervezésére ugyanúgy szükség van, ahogy a tanórák óravázlatának elkészítésére is – melyet diákkorunkban nem mindig vettünk jónéven. Tamási László, a debreceni Kölcsény Kórus nemrég elhunyt Liszt-díjas karnagyja kargyakorlat óráira elvárta hallgatóitól a próbaterv írásbeli elkészítését, azaz a próbafolyamat gondos megtervezését.

A mindössze másfél órás szakmai fórum gondolatébresztő és egyben tanulságos volt nemcsak a fiatalok, de a karvezetőképzésben több évtizede munkálkodó szakemberek számára is. E sorok írója – Kardos Pál egykori gimnazista tanítványa – közel 30 éve zeneelmélet- és szolfézsstanárként szolgálja a tanár- és karnagyképzést, és örömmel vett részt ezen a felelősségteljes és rendkívül hasznos tanácskozáson.

A karvezetőverseny eredménye a következő lett:

I. díj:

Kozak Olimpiu – a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar V. évfolyamos hallgatója, tanárai: Kabdebó Sándor és Végh Mónika

II. díj:

Csonki Márta Flóra – a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar V. évfolyamos hallgatója, tanárai: Török Ágnes és Végh Mónika

III. díj:

Takátsy-Zaránd Emese – a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem V. évfolyamos hallgatója, tanára: Somos Csaba

A versenyen közreműködő szegedi kórusok:

Vántus István Gyakorló Zeneművészeti Szakgimnázium Leánykara,

karnagy: Erdős Kinga

Vox Nova Kamarakórus,

karnagy: Balogh Irén

Rókus Gyermekkar,

karnagy: Dr. Liptákné Klement Ágnes

Bartók Béla Nőikar,

karnagy: Valkai Dávid

Köszönet illeti a kórusokat és vezetőiket lelkes és segítő közreműködésükért, valamint a szervezőket a rendezvény gondos előkészítéséért és gördülékeny lebonyolításáért!

S. Szabó Márta

egyetemi docens

Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar

CENTENÁRIUMI ÜNNEPSÉGSOROZAT A ROMÁNIAI MAGYAR DALOSSZÖVETSÉG SZERVEZÉSÉBEN

A *Romániai Magyar Dalosszövetség* sokszínű ünnepségsorozattal emlékezett alapításának száz éves évfordulójára. Szeretett Földünket sújtó pandémia okozta korlátozások miatt a *Romániai Magyar Dalosszövetség centenáriumi rendezvényeit két naptári évre terjesztette ki. 2021-ben a kisebb létszámot igénylő eseményekre, míg 2022-ben nagyszabású rendezvényekre került sor.*

Az ünnepségsorozat **2021. november 13-án**, a *Romániai Magyar Dalosszövetség* megalakulásának napra pontosan századik esztendején emléktábla-szenteléssel vette kezdetét Kolozsváron, a Református Kollégi-

um udvarán. Ezt követte az éves közgyűlés, amelyen Tóth Guttman Emese elnök asszonynak és a dalosszövetség szakosztályvezetőinek beszámolóit hallhatták az egybegyűltek. A találkozót ünnepélyes díjátadó zárta, melynek keretében átadták a kimagasló karnagy, énekkarszervezői tevékenységet méltányoló díjakat – Zsizsmann Rezső díj, Jagamas János díj, Rónai Antal díj, Márkos Albert díj, Seprődi János díj, Guttman Mihály díj, Életmű díj.

2022. május 13-án, pénteken a *Házsongárdi temetőben koszorúzásra került sor* Guttman Mihály, a Romániai Magyar Dalosszövetség örökös tiszteletbeli elnökének sírjánál, ahol a jelenlévők megemlékeztek a dalosszövetség többi elhunyt tagjaira. Ezt követően vezetett séta indult Guttman Szabolcs műépítéssel a belvárosban, érintve a piarista, a Szent Mihály- és a ferences templomot. Aznap este szűk körű előadóestre került sor Guttman Mihály emlékszobá-



jában, ahol Rekita Rozália színművész, Béres Melinda hegedűművész és Horváth Edit zongoraművész örvendeztette meg a hallgatót klasszikus, huszadik századi és kortárs irodalmi és zenei alkotások előadásával.

Másnap, **2022. május 14-én**, szombaton délelőtt *tudományos ülészak vette kezdetét* ugyancsak a kolozsvári Református Kollégium dísztermében, ahol tizenhat előadás méltatta az erdélyi magyar kórusmozgalom száz esztendő múltját és jelenét. Kora délután az Alsóvárosi Református Egyházközség zsűfólasig megtelt templomában színvonalas ünnepi kórushangverseny zárta a napot, amelynek keretében hét erdélyi énekkar tizenkilencedik és huszadik századi magyar zeneszerzők műveit adta elő.

Szintén az ünnepségsorozat részének tekinthető az immáron hetedik alkalommal megrendezett *kolozsvári magyar egyetemisták kórushangversenye*, melyre **május 19-én** került sor az Evangélikus templomban négy kórus részvételével, Molnár Botond karnagy társszervezésében.

Hosszú évtizedes hagyományra tekint vissza a tordaszentlászlói *Szent László napi kórustalálkozó* is, amelyet idén a harmincegyedik alkalommal szerveztek meg a Dalosszövetséggel karöltve, **június 25-én**.

A Dalosszövetség kiemelt fontosságot tulajdonít az erdélyi karnagyok továbbképzési lehetőségének biztosítására, e tekintetben a

centenáriumi események sorát *karnagy-mesterkurzust* is színesítette, melyet **július 9-én** tartottak Szovátán az Artisjus, Liszt Ferenc (2007) és Bartók-Pásztory díjjal (2013) elismert Gráf Zsuzsa karnagy vezetésével és a Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek és Ifjúsági Kar részvételével (Nagy M. Vera és Czákó Gabriella nővérek vezetésével).

A Dalosszövetség mindig is lényegesnek tekintette egykori nagyjainak emlékének ápolását, ebben a szellemben került sor **szeptember 28-án** a kolozsvári Györkös-Mányi Albert Emlékházban Benedek Kálmán orgonista-karnagy emlékére szervezett *kerekasztal-beszélgetésre* is, születésének századik évfordulóján.

Október 1-én „100 éves a Romániai Magyar Dalosszövetség” című roll-up kiállítás megnyitójára került sor a Babeş-Bolyai Tudomány Egyetem aulájában. A kiállítás anyaga egy szűk válogatását tartalmazza annak a terjedelmes dokumentumanyagnak, amely a Dalosszövetség hagyatékában összegyűlt az elmúlt száz esztendő alatt. A látogató ebből a vizuális anyagból megismerhetett néhány fontosabb kiadványt (kották, könyvek, értesítők), tárgyi emléket (domborművek, emléklapok, kopjafák, festmények, emléklapok, oklevelek, serlegek, használati tárgyak), betekintést nyerhetett a dalosszövetség által szervezett események dokumentációjába (műsorfüzetek, plakátok, meghívók), valamint a szövetség aktívabb énekkaraiból, hagyományörző együttesiből tekinthetett meg egy szűk szemelvényt.

Alig egy hétre rá, **2022. október 8-án** szervezte meg a Dalosszövetség a szintén hagyománnyá vált „Jagamas János népdaléneklési vetélkedőt” Mérán gyermekek, népdalkedvelő iskolások részvételével.

A rendezvénysorozat a **november 12-i közgyűléssel** folytatódott – a Dalosszövetség megszokott napirendi pontjaival,

beszámolóival és hét díj átadásával, koradélután pedig sor került az „In memoriam Kodály Zoltán” ünnepi kórushangversenyre. A kóruskoncert műsorán Kodály Zoltán vegyeskari, gyermek- és nőikari művei csendültek fel a Farkas utcai BBTE Auditorium Maximum termében, a BBTE Református Tanárképző és Zeneművészeti Kar társszervezésében.

A 2022-es év utolsó eseményére **december 10-én** került sor, a *Karácsonyt váró Énekvari Hangverseny*en kolozsvári magyar tannyelvű iskolák énekkarai vettek részt.

Szeretettel gratulálunk a Romániai Magyar Dalosszövetség vezetőségének és a teljes munkaközösségének az eddigi eredményes munkához! Még sok száz esztendőig tartó erőt és egészséget kívánunk a hasonlóan tartalmas és sikeres rendezvények megszervezéséhez, valamint ahhoz, hogy maradjon a Dalosszövetség továbbra is az Erdély területén működő magyar ajkú amatőr világi és egyházi énekkarok, fúvószenekarok, hagyományörző- és régizene-együttesek szakmai és szellemi támogatója.

2022.12.29, Kolozsvár

Dr. Csákány Csilla,
muzikológus

A SZAKMAI BESZÁMOLÓ AZ ERKEL FERENC TÁRSASÁG 2022. ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL, PROGRAMJAIRÓL

Az Újesztendő fordulóját követően már-már hagyományosan a Magyar Kultúra Napja, január 22-e volt az első jelentős kulturális események időpontja. Ezen azonban mindjárt három, az Erkel Ferenc Társaság tevékenysége, kapcsolatrendszere szempontjából fontos eseményre is sor került. A nap délelőttjén először Budapesten a Városligetben a Magyar Zene Házának megnyitására, melynek „Himnusz-szentélyébe” – ahogy Dr. Batta András zenetörténész professzor, az intézmény vezetője visszatérőleg emlegeti az Erkel Ferenc tevékenységét bemutató helyiséget – közvetítésünk révén kerültek kiállítási tárgyak a gyulai Erkel Emlékházból: a Bánk bán a gyulai gyűjteményben fellelt partitúra kéziratából négy oldal, a zeneszerző gyulai árvízkárosultak javára tartandó jótékony célú hangversenyéről szóló, 1855. március 28-án kelt levele "Kír.

Tanácsos Úr"-nak, valamint egy ezüstserleg, melyet Erkel a daláregyletektől kapott. A kiállítást kiegészíti továbbá az Erkel-család birtokában lévő 1878-as Erkel portré duplikátuma, ami az Erkel Emlékházban is megtekinthető, valamint a gyulai Erkel-téri Kallós Ede mellszobor átadási ünnepségén 1896-ban készült korabeli fotó archaikus tablómásolata.

A nagyszabású, impozáns megnyitó ünnepséget követően – melyet a miniszterelnök, számos kormánytag és kulturális vezető is megtisztelt jelenlétével – az MTVA "Sára Sándor" vetítőtermében került sor annak a rádióműsornak a felvételére, melyen a 2020-21-es évad gyulai Erkel művészeti ösztöndíjasai bemutatkozhattak. Becze Szilvia, a Bartók Rádió kiemelt műsorvezető-szerkesztője meghívására Rózsa Kitti, Szegedi Réka Panna és Pusztaszegi Ákos negyed-negyed órányi élő zenei anyaggal és személyes villáminterjúkkal tették le névjegyüket a műsorban.

A nap harmadik eseménye a Kóruszövetség KÓTA-díjkiosztó ünnepsége volt, melyen a Magyar Állami Operaház művészei - Fahidi Patrícia, Hidegkuti Pálma és Balog Endre - a közönség zajos elismeré-

sét kivívva mutatták be Erkel két trióátiratát a Bánk bánból. Ez egyben a Jürg Eichenberger által készített, tavaly nyáron Áchim Erzsébet Várszínházi hangversenyén hatalmas sikert aratott kamarazenei átirat hivatalos kottabemutatója is volt, melyet a Kontrapunkt Kiadó adott ki az Erkel Társaság kezdeményezésére.

Nem sokat kellett várni a következő jelentős eseményre, hiszen nemzeti ünnepünk előképeként a március 11-13-i hétvégén a Magyar Állami Operaház többesztendő monummentális felújítási munkálatokat követően – Erkel Hunyadi László operája bemutatójával Ókovács Szilveszter főigazgató rendezésében – újra nyitotta kapuit. Az épületet csodásan felújították, számos részletében az eredeti elképzelések szerint állították helyre; az ünnepi hétvége összművészeti szempontból is maradandó élményt jelentett mindazok számára, akik jelen lehettek az eseményeken.

E nap reggelén delegáció indult Gyuláról és Budakeszről Budapestre, hogy a néhány héttel korábban nyílt Magyar Zene Háza megtekintése után együtt csatlakozzanak az Operaház programjaihoz. Még a délelőtt folyamán a Vörös Szalon alkalmi Erkel kiállítását nyitotta meg Dr. Görgényi Ernő, Gyula város polgármestere, melyen először állították ki a fővárosi közönség számára Erkel mindaddig szülővárosában őrzött színarany babérkoszorúját, a további ritkán látható tárgyakkal pedig egy fénykép- katalógus segítségével ismerkedhettek az érdeklődők.

Kora délután került sor az Erkel-opera nyilvános főpróbájára, melyre meghívást kapott minden Hunyadi, Szilágyi és Erkel nevét viselő itthoni és határon túli iskola. Társaságunk közbenjárására e meghívás kiegészült a magyarországi Erkel Kórusokkal, így igazán ritkán megvalósuló ünnepi találkozóznak válhattunk részeseivé, melynek koronáját jelentette a Hunyadi László történelmi aspektusú és jelentőségű előadása. Az opera élményét ezt követően az épület részletekbe menő bemutatása tette teljessé Karczag Márton, az Operaház Emléktára vezetőjének kalauzolásával. A Hunyadi László premier előadására pedig két nappal később, március 13-án került sor, melyen Társaságunk tagjai közül szintén többen jelen lehettek. A budapesti ünnepi eseményekre tekintettel Kónya István kulturális alpolgármesterrel egyetértésben ezúttal nem rendeztük meg hagyományos Történelmi Hangversenyünket.

A 2021-ben rendezett Gyulai Virtuózok koncertünk folytatásaként az Almásy-Kastély parkjában június 17-én, ezúttal oratórikus mű előadásával kiegészülő Vivaldi estet tartottunk: <https://www.gyulaihirlap.hu/144971-napfenyes-italia> A tavalyi esztendőben megismert és immár régiószerte ismert – az idén érettségizett - Szegedi Panna Réka ismét elkápráztatta a közönséget nagyszerű blockflöte játékkal az olasz barokk mester Il Gardellino versenyművének előadásában. Őt Csáki András Liszt-díjas gitárművész követte Vivaldi C-dúr concertojának pazar interpretációjával. Mindkét mű zenekari kíséretében az alapításának 35.

évfordulóját ünneplő együttesünk, a **Caritas Collectio Kamarazenekar** működött közre. Csáki András egykor gyermek szolista volt, most közel három évtized elteltével játszott újra az együttesrel. A hangverseny második felében a szerző Gloria című oratóriuma hangzott el a gyulai Erkel Ferenc Vegyeskar és a Békéscsabai Bartók Béla Kórus tolmácsolásában (mindkét együttes karigazgatója Perlaki Attila karnagy, elnökségi tagunk) A hangversenyről a Gyula TV felvétele: <https://youtu.be/OoEYG1DY9Zs>

Másnap – három esztendő után először – tudtunk ismét megemlékezést tartani a Gyulai Várfürdő területén 2019-ben felavatott egészalakos Erkel ülszobornál Kun Miklós igazgató úr és gyulai tagtársaink, valamint számos helybéli érdeklődő részvételével: <https://www.gyulaihirlap.hu/144974-viragokat-helyeztek-el-erkel-ferenc-szobranal>

Szándékosan nem koszorúzást tartottunk, hanem élő virágok elhelyezésével szeretettük volna érzékeltetni, hogy Erkel életműve is él, s egyre táguló körben foglalja el méltó helyét a magyar zene-, és kultúrtörténetben. Az ünnepi összejevetelt követően került sor Társaságunk éves Közgyűlésére a Mogyoróssy János Városi Könyvtárban.

A nyár folyamán Dr. Bognár Márta állhatatos és kitartó kezdeményezésére, Kornacker Gyuláné hathatós közreműködésével az Újpesti Önkormányzat alpolgármestere, Bedő Kata nagyvonalú támogatásával elkezdődött az újpesti Megyeri úti Temetőben nyugvó Erkel-családtagok (Erkel Gyula leszármazottai) emlékhelyének felújítása. Társaságunk tagjai közül sajnos elveszítettünk egy újabb családtagot Szótsné Gyenes Mária személyében.

Július elején Budakeszin, Erkel kedvelt időskori helyszínén rögzítettük a DUNA csatorna Álmodói sorozatának Erkel-étüdjét. Tóth László a Budapesti Filharmoniai Társaság elnöke pedig székházukban fogadta a forgató csoportot és mesélt a zeneszerző az együttesrel való kapcsolódásairól. Köszönet a felvételi helyszínért a Budakeszi Erkel Ferenc Művelődési Ház minden dolgozójának, a kisfilm elkészítéséért pedig a stáb valamennyi munkatársának: <https://mediaklikk.hu/musor/almok-almodoi/>

Erkel Ferenc születésnapja alkalmából



2018 óta ötödik esztendeje jutalmazza egyéves ösztöndíjjal Gyula Város Önkormányzata a művészeti életben legsikeresebb középiskolai és egyetemi tanulókat – hallgatókat. Idén ezek átadására ismét az Erkel Ferenc Társaság – a 212. születési évforduló alkalmából rendezett – hangversenyén került sor november 6-án a Városháza Dísztermében. Előzőleg a zeneszerző szülőházánál helyezte el Társaságunk a megemlékezés virágait az Önkormányzat, az Emlékház, az Erkel Ferenc Gimnázium és az Erkel Ferenc Kórus képviselőivel: <https://www.gyulaihirlap.hu/147136-koszoruzas-erkel-ferenc-szulohazanal>

A koszorúzást követően Dr. Görgényi Ernő polgármester nagyívű köszöntő beszédével vette kezdetét az ünnepi műsor, melynek keretében vehette át a támogatás elnyeréséről szóló emléklapot Gombos Ágnes negyed-, és Mundruczó Nóra másodéves tervezőgrafikus szakos hallgató. Rózsa Kitti operaének mesterszakos hallgató, aki idén harmadjára nyerte el Gyula Város Erkel művészeti ösztöndíját szakmai elfoglaltsága miatt nem tudott jelen lenni. Ezt követően állt színpadra az est meghívott együttese a pécsi **Vocapella Novák-Szabó Livia** vezetésével. A nőikar Kodály I. olasz madrigáljával kezdte műsorát, mely mintegy hangulati előkészítésül szolgált a következő percekhez. Ugyanis a hagyományos Erkel születésnap idén kiegészült Kodály Zoltán születésének 140. évfordulójával, valamint a nagy magyar zenepedagógus-zeneszerző kórusműveinek napjainkban egyik leghívebb tolmácsolója, az eredendően gyulai illetőségű **Kertész Attila** Liszt-díjas karnagy, címzetes egyetemi docens 80. születésnapjára köszöntésével. Tanár Úr a szülővárostól a csak igen ritka esetben adományozott Erkel mellszobrot vehette át, Társaságunk nevében pedig Tiszteletbeli Tagi Díszoklevéllel köszöntöttem Öt. De a következőkben a műsor jelentős része is Számára, illetve a közreműködésével szólalt meg ezen az esten. Továbbra is a Vocapella állt a színpadon; a nőikar tagjai többségükben a Kertész Attila vezette legszínvonalasabb pécsi együttesekben nőttek fel, többek között az európai hírű Bartók Béla Leánykarban, a Kodály Zoltán Ifjúsági Vegyeskarban, illetve a Mecsek Kórusban. Mesterüket – úgyis mint a Magyar Kodály Társaság Elnökét – köszöntve igazán méltó módon, magas színvonalon szólaltatták meg Kodály Zoltán, Kocsár Miklós, Orbán György és Karai József műveit. Őket szintén meglepetés, a Kunágotáról elszármazott, ma Nagy-Britanniában élő ének-művész **Silló Elizabet** két Kodály-dal előadásának igazán átélt interpretálása követte **Gál Csaba** figyelmesen igényes zongorakíséretével. Művésznő a BBC Walesi Nemzeti Énekkarának tagja, a Walesi-Magyar Kulturális Egyesület elnöke, hazai vonatkozásban pedig a Simándy Énekverseny nemzetközi PR menedzsere. A műsort a **Gyulai Erkel Ferenc Vegyeskar** zárta **Kertész Attila** vezényletével, akik számára Tanár Úr három héttel korábban teljes kórushétvégét tartott. Karai József és Tillai Aurél egy-egy műve hála-, és tiszteletadás volt, mely után Karai felszabadultan jó hangulatú Estélt

nótázás című műve következett **Gál Csaba** briliáns zongorakíséretével, a koncert valamennyi közreműködőjének előadásában, melyhez csatlakozott ismét a Vocapella, Silló Erzsébet és e sorok írója is.

Az ünnepi estét az Erkel téren zártuk, a zeneszerző mellszobrának megkoszorúzásával, Szózatának közös éneklésével.

<https://www.gyulaihirlap.hu/147143-harman-kaptak-meg-iden-az-erkel-ferenc-muveszeti-o>

A novemberi második hétvégén ismét reflektorfénybe került Erkel István Király operája, Magyar Cantate-je és Beethoven István király nyitánya. A **Koncertmuzsika Zenekar** alapításának 100 éves évfordulója alkalmából egymást követő napokon a Székesfehérvári ciszterci, majd a budai Magyar Szentek templomában mutatta be Erkel utolsó operájának legszebb részleteit **Csányi Valéria** irányításával, **Kassai István** művészeti vezetésével, **Ambrus Ákos**, **Blaga Krisztina**, **Pánczél Klaudia**, **Kádár Szabolcs János**, **Koczka Tamás** énekművészek, valamint az **István Király Operakórus** és a székesfehérvári – ötvenéves évfordulóját ünneplő – **Primavera Kórus** közreműködésével. Mindkét jubiláló együttest a KÓTA nevében a Szövetség Díszoklevelével köszöntöttem.

Az ezt követő napon **Dávidné Szabó Melindával** az Erkel Gyula Újpesti Zeneiskola és AMI igazgatójával, **Kornacker Gyuláné Ossó Liliánnal** az Erkel Gyula Újpesti Zeneiskola Alapítvány elnökével és **Bedő Kata** Újpest alpolgármester asszonyával együtt ellátogatunk a Megyeri úti temetőbe, hogy elhelyezzük a megemlékezés koszorúit az Erkel Gyula leszármazottainak sírhantjánál kialakított megújított Emlékhelyen. Ennek ünnepélyes avatását 2023 tavaszára tervezzük a kezdeményező Erkel Tiborné Dr. Bognár Márta – majd már ismét személyes – jelenlétében.

Az Erkel Ferenc Társaság eseményeiről, tevékenységéről rendszeresen tájékoztat a Gyulai Hírlap, a Békés Megyei Hírlap, alkalmasszerűen a Zeneszó és a Zenekar szaklap, a Papageno portál, az MTVA M5 csatorna Libretto műsora, a DUNA TV Almárium, és Álmodók álmodói sorozata, a Bartók Rádió, a Magyar Katolikus Rádió, valamint az MTI.

A 2022-es esztendő programjainak megvalósulásáért ezúton is kifejezem köszönete-

met a Magyar Művészeti Akadémiának, Gyula és Budakeszi Város Önkormányzatainak, Dr. Batta Andrásnak, a Magyar Zene Háza Széchenyi-, és Erkel-díjas igazgatójának, Tóth László elnök úrnak és a Budapesti Filharmóniai Társaság vezetőségének-tagságának, Becze Szilvia szerkesztő-műsorvezető asszonynak, Tóth Péternek, a KontraPunkt Kiadó és az MMA Zenei Tagozata vezetőjének, Kun Miklós igazgató úrnak, a Gyulai Városvásár vezetőjének, továbbá Csáki András Liszt-díjas gitárművésznek, Csányi Valéria karmesternek, Kassai István Liszt-díjas zongoraművésznek, az MMA rendes tagjának, Áchim Erzsébet zongoraművész és dr. Windhager Ákos irodalmár-zenetörténész társasági tagjainak, Mocsár-Pörjés József főszerkesztőnek és közvetlen

munkatársaimnak: Dézsi János alelnökünknek és Sós Judit titkárunknak, Perlaki Attila karnagy úrnak, továbbá gyulai és budakeszi partnereinknek, a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetségében dolgozó kollégáinknak, valamint a hangversenyeinken közreműködő énekes és zenekari Művész Barátainknak.

Gyula-Budapest, 2022. Adventjén

Somogyváry Ákos
karnagy,

az Erkel Ferenc Társaság elnöke, a KÓTA elnökségi tagja

A SZOLNOKI KODÁLY KÓRUS 100 ÉVES JUBILEUMA

A Szolnoki Kodály Kórus 2022. május 7-én megtartott ünnepi hangversenyén a Debreceni Egyetem Szolnok Campusának aulájában köszöntötte a jelenlegi és volt énekes tagjait és karnagyait a kórus alapításának 100. éves jubileuma alkalmából. Az ünnepségen a Szolnokért Emlékérem arany fokozata kitüntetésben részesült az „Ezüst pelikán” díjas és a Területi Prima díjas közhasznú kulturális egyesület Az ünnepi évfordulóra kiadványt készítettünk.

Hurrá Centenárium!

Gondolták-e vajon azok a dalosok, akik szabadidejüket az együtt éneklés örömeivel töltötték és kórust alapítottak, hogy 100 év múlva is lesznek kezdeményezésüknek folytatói? Lettek.

Legyen e pár sor és néhány fénykép tisztelgés azon kórustagok, karnagyok, támogatók előtt, akik e kórust magukénak vallották, hangjukkal, zenei képzettségükkel, támogatásukkal, társadalmi munkájukkal hozzájárultak a magyar kóruskultúra hagyományainak őrzéséhez, helyi-, országos-, nemzetközi elismertségéhez, sikereihez!

Medgyesi Géza katolikus főkantor szervezésében 1922-ben alakult a kórus jogelődje, a **Szolnoki Iparos Dalkör**, mely 25-30 fős férfikórus volt. 1923-ban **Kovács Béla** karnagy vette át a kórust, aki a **MÁV Millennium**

Dalkört is vezette.

Így mondhatjuk, hogy a két kórus, azaz a mai Szolnoki Kodály Kórus és a MÁV Férfikórus Szolnok szép zenei barátsága, együttműködése hosszú múltra tekinthet vissza.

Petrányi Elemért a kórus választotta karnagyának 1925-ben. Az ő vezetésével, lelkesítő temperamentumával a kórus számos Magyarországon rendezett fesztiválon, találkozón szerepelt, és nyert elismerést. Egy régi kupa ma is bizonyítja ezt.

Vegyes karrá 1928-ban alakult, ettől az időtől kezdve repertoárjukat már Kodály és Bartók műveivel bővítették.



1940-41-ben még felléptek, de a háború éveiben elnémult az énekszó. Az első hírek a kórus munkájáról az 50-es évek elejéről maradt fenn, az ország újjáépítésével a kórus újjászervezése is megkezdődött.

Ettől az időszaktól az énekkar neve a fenntartó szervezet szerint többször változott: KISZÖV-KIOSZ-, FMSZ-, majd ÁFÉSZ Kórus. A későbbi ÁFÉSZ igazgató *Sárosi Béla*, aki aktív tagja volt a kórusnak, nagyvonalú mecénása, elkötelezett támogatója volt a kórusnak. *Petrányi Elemér* 1960-ban hunyt el - egy próba utáni szívrohamban - és 35 évi karnagy munkája szakadt meg. Vele a kórusmozgalom fáradhatatlan személyisége távozott, lezárult az Ő nevéhez fűződött korszak.

Buday Péter 1960 márciusától lett a kórus karnagya, motorja, művészeti vezetője és ezzel a kórus életének egy egészen új utakon járó, nagyszerű eredményeket felmutató 33 éves időszaka kezdődött. A létszám hatvan



főre növekedett. A kórus repertoárjában is változás következett be, egyre több nehezebb, nagyobb lélegzetű művel koncertezett itthon és a környező baráti országokban, bővítve a kórus kapcsolatokat Szolnok testvérvárosaival. 1967-ben hunyt el *Kodály Zoltán*, és minisztériumi engedéllyel vette fel a nevét, s lett **Szolnoki ÁFÉSZ Kodály Kórus**.

Buday Péter karnagy és hivatali munkája során lehetőséget adott fiatal művészek kibontakozásához, szorgalmazta



az ének pedagógusok kórus tevékenységét. 1968-tól lett a korábbi zongorakísérő *Rigó Éva* 2. karnagy, aki 30 évig gazdagította tehetségével a kórus eredményes szerepléseit. 1986-tól 1994-ig *Vajna Katalin* volt a 3. karnagy. Hármójuk együttműködésének köszönhetően a kórus felkészültsége lehetővé tette, hogy nemzetközi versenyeken, fesztiválokon szerepeljen rangos helyezéseket elnyerve „nyugaton” is, (NIS, CORK, LLANGOLLEN, PESCARA, GORIZIA)

A műsorok madrigáloktól az oratórikus művekig sokszínűen, mindig az adott fellépéshez igazodva kerültek összeállításra a közönség és a zsűri tetszését elnyerve. Rendszeres házigazdája volt a *Kodály Kórusok Országos Találkozójának*.

Buday Péter 1993 végén elbúcsúzott a kórustól, munkájáért megkapta a Magyar Köztársaság Kiskeresztje kitüntetését és a Magyar Kultúra Lovagja kitüntető címet.

Távozása természetesen bizonyos törést okozott a kórus életében, de egyben egy új lehetőséget is adott arra, hogy a kórus szervezetileg is megújuljon. 1994. január 13-án a kórus megalapította a **Szolnoki Kodály Kórus Kulturális Egyesületet**, melynek elnöke *Dr. Csikász Sándor*, titkára *Rácz Zoltán*, gazdasági vezetője *Fancsali Klára* lett. Megszűnt az ÁFÉSZ támogatása, új próbaterem után kellett nézni. A kórus *Rigó Évát* választotta meg karnagynak. Az átszervezés nehézségei ellenére a szakmai munka tovább fejlődött sikeres szereplések sora valósult meg.

Az 1995. novemberi kórusminősítő hangversenyen „Hangversenykórus Summa cum Laude” eredményt ért el. A hangverseny utáni ünnepést beárnyékolta a karnagnő bejelentése, miszerint finn férjével elköltöznék Finnországba.

Ekkor kérte fel a kórus a további karnagy munkára *Zámbó István* Liszt díjas, Érdemes művészt, a nemzetközileg is ismert zenepedagógust, a Honvéd Férfikar nyugdíjas karnagyát, aki ezt elvállalta és hét éven át Budakeszről járva, minden erejével, tapasztalatával, óriási zenei tudásával, hazai és nemzetközi kapcsolataival szolgálta a szó igaz értelmében a Szolnoki Kodály Kórust.

Ő ismét újított a repertoáron, olyan kórusművekkel melyek már elismert szólóénekesek és hangszeres szólisták, szimfonikus zenekar közreműködésével valósultak meg. Óriási hazai és külföldi koncert sikereket elérve Németországban, Ausztriában, Lengyelországban is. Rádió felvételek és egy CD felvétele őrzik munkája gyümölcsét.

A „Lant és kard” című általa szerkesztett koncert műsor több budapesti bemutató sikerét hozta. Korábbi karnagy munkája során bejárta a világot, de a 2004. évi japán turné Yuza és Tokió koncertjei, az utazás élménye felejthetetlen emlék minden résztvevőnek.

Ő 72 évesen köszönt el a kórustól *Dr. Csikász Sándor* elnökkel együtt, így 2003-2005 között több karvezető is megpróbált a nyomdokaiba lépni, sikertelenül. A hátra maradt gondok megoldása a megválasztott *Rácz Zoltán* elnökre maradtak.

Molnár Éva a Szolnoki Bartók Béla Kamarakórus karnagya, ma igazgatója 2005-ben vállalta el a kórus művészeti vezetői, karnagy feladatait. Elismert szakmai tudása, tapasztalata és vezetői képessége ismét fellendítette a kórus munkáját. A Szolnoki Kodály Kórus a korábban kapott városi „Ezüst pelikán díj” mellé a megkapta a Területi Prima díjat.

A 2017-es év ismét változást hozott a kórus szervezeti életébe, melynek során a férfi szólamok tagjai átmentek a MÁV Férfikórus Szolnok együttesbe, a kórus pedig női karként dolgozik tovább, de vegyes karként is fellép együtt. Porec-ben mindhárom felállásban indulva Arany diplomákkal ismerték el a kórusok teljesítményét.

A nőikar 2021-ben a lengyelországi „Gaude Cantem” nemzetközi versenyen Ezüst diplomát, a Legjobb külföldi kórus díjat és a Krakói Zeneakadémia rektorának kupáját nyerte.

A kórus támogatója évtizedek óta Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzata, melynek működési célú támogatása nélkül nem tudott volna fennmaradni és fejlődni a kórus. Ennek és a pályázatokon elnyert kisebb-nagyobb támogatásoknak köszönhetően sikerült hazai és nemzetközi kórus fesztiválokon és versenyeken részt venni, melyeken elért Arany-, Ezüst diplomákkal, különdíjakkal elismerve képviselte a kórus Szolnokot, megyénket és az országot, a magyar kóruskultúrát.

Rácz Zoltán
Kaposvári Gyula- és KÓTA-díjas,
a Szolnoki Kodály Kórus elnöke

KODÁLY KÓRUSTALÁLKOZÓ DIÓSDON 2022. DECEMBER 3.

December ünnepi hangulatának szép záróakkordja Kodály Zoltán születésnapjára való felkészülés, megemlékezés. Mindig élen jár a Zeneakadémia – ez évben a Székelyfonó csodás előadásával – de az ország sok kisebb-nagyobb településén is tartanak kórusok hangversenyeket a neves magyar zeneszerző tiszteletére. Kiemelkedők azok a városok és intézmények ahova Kodály Zoltán annak idején személyesen is ellátogatott. Az utóbbi két évtizedben Diósd tölt be hagyományteremtő szerepet Kodály Kórustalálkozó szervezésével.

A Pest vármegyei Diósdon 1988-ban alakult Női kar, 1999-től művészeti vezetője Sirákné Kemény Kinga, karnagy-énektanár. Az ifjú **Diódsi Női Kar** szorgosan gyarapította repertoárját jelentős egyházi és világi művekkel, bátran vállaltak és szerveztek hangversenyeket itthon és külföldön egyaránt, szívből jövő csengő hangjukkal, igényes előadómódjukkal elismerést és örömet szerezve hallgatóságuknak. Tevékenységükkel részesei voltak a szerveződő diódsi kulturális életnek, megérdemelve a Diósd Községért Díjat. De mindenekelőtt kezdetektől elkötelezett hívei Kodály Zoltán kórusművészetének.

2005-ben rendeztek először Kodály kórustalálkozót városukban, amit azóta két évente megismételnek, december hónapban, négy kórus részvételével, ügyelve arra, hogy



lehetőleg minden műfaj képviseltesse magát, így Kodály művei közül a gyermekkari, nőikari, férfikari és vegyeskari művek arányosan kerülhetnek előadásra. Az előző két évti-

zed során hangversenyeken a résztvevő vendégek között a Zeneakadémia kiváló tanárai, a karnagy egykori nagyrabecsült Mesterei is jelen voltak. *Párkai István* professzor, a karvezetés jeles tanára, és több ízben *Szőnyi Erzsébet* tanárnő, zeneszerző, a Kodály Társaság Társelnöke. A szakmából is mindig voltak meghívott vendégek, jómagam is közöttük lehettem és így krónikása az elmúlt éveknek.

A VI. Diódsi Kodály Kórustalálkozót 2022. december 3-án délután rendezték, Kodály Zoltán születésének 140. és halálának 55. évfordulója tiszteletére.

A kiváló helyszínt a diódsi Amerikai Keresztény Iskola nagyméretű modern épülete biztosította ez évben is, ahol az érkező kórusok megfelelő termeket kapnak a nyugodt felkészüléshez, valamint rendelkezésre áll a nagy tornacsarnok a vendégek fogadásához és a kórusok elhelyezkedéséhez. Bevezettként *Sirákné Kemény Kinga* kedves szavakkal üdvözölte a vendég kórusokat, megemlítve, hogy ez évben Gyermekkar nem vállalkozott szereplésre. Budapestről érkezett a *Prelude Vegyeskar*, Dunavarsányból a *Kántika Férfikar*, Pesterzsébetről a *Központi Református Egyházközség Kórusa*. A meghívott vendég, e sorok írója, köszöntőjében megemléltette, hogy az éppen lezajlott IX. Magyar Kodály Kórusversenyen *Sirákné Kemény Kinga* Gyermekkarával Ezüst-díjban részesült, és *Kabdebó Sándor* a *Prelude* Kórusal Arany-díjban és kategória győztesként végzett.

A hangversenyt Kodály Zoltán: A 50. genfi zsoltár nagyszabású műve indította, a *Prelude Vegyeskar* előadásában. A nagylétszámú kórus és karnagyuk *Kabdebó Sándor* határozott irányítása nagyon jó bevezetője volt Kodály művészetébe való elmélyedésnek, amit a következőben megszólaló *Virág Benedek* verse *Békesség-óhajtás* – 1801. esztendő, csak fokozott. A lendületes indulást „Szállj le felséges palotád egéből, Béke!” fenségesen bontakoztatta ki a kórus míg elérkezett a lassuló, halkuló „Jelenj meg már valahára!” átértelmezéséhez. A következő mű az *Adventi ének* új szintet jelentett, a karnagy *Dr. Köncse*



Kriszta ihletett vezénylese az ünnep hangulatát varázsolta elő énekeseiből. Ezt követte a könnyed lebegéssel felbukkanó „balholmi leányok” éneke, *Norvég Leányok* – *Weöres Sándor* szövege. – Szeretném megjegyezni, hogy első akadémista évem egyik legnagyobb élménye éppen ez a mű. Vársárhelyi Zoltán volt a karvezetés tanárunk. Kodály és Bartók műveit csodálatos átéléssel elemezte, magyarázta és mutatta be, ifjú tanárként hosszabb időt töltött Skandináviában, és erről a műről különös átéltséggel szólt. Életre szóló élményt adott át nekünk, és örömmel tapasztalom, hogy az évtizedek során tovább öröklődött a karnagyokban és tovább él e csodálatosan megkomponált mű hangulata.

A kórus következő száma *Ének Szent István királyhoz* – *Bozóky-énekeskönyv* 1797. A nagy vegyeskari mű újabb remek előadással ajándékozta meg a közönséget. A befejezésül megszólaló *Mátrai képek* záró részlete igazi csúcspontját jelentette a *Prelude Vegyeskar* és karnagyának *Kabdebó Sándor* összehangolt előadásának, amit hosszan tartó tapsal jutalmaztak.



Kellemes meglepetést jelentett a jó kiállítású 16 fős **Kantátika Férfikar**. Dunavarsányból érkezett az immáron 25 éves múltra visszatekintő együttes. Megjelenésükben, előadasmódjukban látszik, hogy gyakorlott, szerepléshez szokott kórus, fiatal energikus karnagyuk *Ujvári Lilla* jól irányítja énekeseit. Az elhangzott műsorszámok: Nagyszalontai köszöntő, Zöld erdőben, Túrót eszik a cigány, A csikó, Adventi ének. Valamennyi mű hűen tükrözte a népdal ihlette kodályi invenciót. Külön említésre méltó a Zöld erdőben előadásának finom megszólaltatása, és ehhez társult a befejezésül fuvolával megszólaló *Karácsonyi pásztortánc*.

Remek ellenpontként A **Diódsi Női Kar** 30 fős együttese vonult színpadra, és elsőként a Zöld erdőben hangzott fel. Jó volt észlelni azt a finom hangzási különbséget ami ugyanazt a művet egyénivé teszi a férfi vagy a női előadásban. Karnagyuk *Sirákné Kemény Kinga* bevezettként elismerő szavakkal dicsérte kórusát. Joggal tette, és meg is győzte erről hallgatóságát. Érződik a hosszú évek összeforrottsága, bizik az énekeseiben, mer nehéz műveket választani. A 150. genfi zsoltár előadását követően, Kodály legutóbbi terméseiből válogattak: a *Triciniák*-ból az *Esti szellő* – *Kistétényi Melinda* szövegével, azt követően: *Chi d'amor sente* (4 olasz madrigál 3. tétele) nevezetessége, hogy *Toscanini* olasz karmester lányának nászajándékaul szánta Kodály Zoltán e kompozícióját, és e fennkölt alkalom magában rejteti azt a mestert könnyedséget amit a hangok varázásával el lehet érni, és a Diódsi Női Kar ezt meg is valósította.

Meg szeretném jegyezni, hogy a hangverseny utáni beszélgetések során, kórustagok szóltak arról, hogy a hosszú covidos időszak alatt – amikor nem volt mód a személyes találkozásra – milyen szorgalmasan, a kezdeti nehézséget leküzdve online módon gyakoroltak.

Pesterzsébet-Központi Református Egyházközség Kórusa, a közel 45 éves múltra tekintő vegyeskar műsora következett. Karnagya *Takaró Mihály* 17 taggal kezdte a kórus vezetését. Jó alapokkal indult, a Pécsi Főiskola és *Tillai Aurél* professzor irányítása indította útjára az ifjú karnagyot aki fokozatosan – és

láthatóan ma is szép számmal fiatalokkal – bővítve kórusát, szép sikereket ér el. Talán épp a tisztelet ihlette őt, elsőként az Öregek előadására. E művét 1933-ban komponálta Kodály Weöres Sándor szövegére aki 17 évesen írta ezt a versét. (E művet is Vásárhelyi tanár úr karvezetés óráján ismertem meg.) És meggyőződésem, hogy ezt a témát még egy zeneszerző-szövegíró páros sem tudta túl szárnyalni. Ezúton is köszönet a karnagynak és kórusának e mű méltó előadásáért. Ezt követte a Stabat Mater, majd a 114. zsoltár telt hangzású szép előadása. A befejezés Kodály egyik legismertebb, leggyakrabban elhangzó művei közül az Esti dal, mely a magyar népdal hangulatát formálja négyszólamú kórusművé. Elismerését nagy tapssal fejezte ki a közönség.

A mű szeretetét bizonyítja, hogy a műsor befejeztével színpadra vonult mind a négy kórus és az összkar – külön próba nélkül – őszinte átéléssel énekelte el újra az Esti dalt, Takaró Mihály vezetésével.

Az ezt követő „zárszó” részemről a köszönet hangján szólt, elismerve a kórusok zenei teljesítményét, és azt a belső hangulti átérzését amely minden kórus egyéniségét jellemezte. – Ez a hús gyönyörű, fajsúlyos Kodály mű előadása most egy nagyon régi, 1952-ben, Kodály Zoltán 70-ik születésnapja alkalmából, tartott hangversenyre emlékeztetett. Akkor ott a végén, amikor a zeneszerző felállt, hogy megköszönje a tapsot abban a pillanatban kigyulladtak a Zeneakadémia hatalmas csillárjának a fényei – ez akkoriban csodálatos hatást keltett. (Prahács Margit a könyvtár vezetője volt ennek fő szervezője, és mi zeneakadémisták akkor vele az azt követő napokban erről sokat beszélgettünk.) De maradandóan szép emlékként maradt meg az 1962-es Zene-

akadémiai Kodály hangverseny is, amelyen a zeneszerző 80-ik születésnapját ünnepelték.

Hogy mindez, akkor eszembe jutott az nem véletlen, hanem ennek a jól összeállított, igényes előadású Kodály hangversenynak a hatása, amit a diósi tornacsarnok modern világításai között is mély átéléssel meg tudtak valósítani.

Köszönet illeti mindenekelőtt a vendéglátó kórust és annak karnagyát, Sirákné Kemény Kingát, aki fárdságot nem ismerve, második évtizede ébren tartja a Diósi Kodály Kórustalálkozó tradícióját, és azt a baráti együttműködést, amivel mindig újabb együtteseket tud meggyőzni a részvételre.

Kívánjuk, hogy a továbbiakban is folytassák ezt a jelentős, elhivatottsággal járó feladatot, a magyar zenei élet, a magyar zenekultúra dicsőségére.

Jegyezte Kodály Zoltán egykori tanítványa, a Magyar Kultúra napján Budapesten, 2023. január 22-én.

Márkusné Natter-Nád Klára

ADVENTI HANGVERSENY AZ ÓBUDAI TÁRSASKÖRBEN

2022. december 11.

A világjárvány elmúltával egymást érik a rendezvények, hangversenyek, különösen karácsony előtt. Advent András naptól függő 24-28 napja a várakozás, az elcsendesülés időszaka. Ennek jegyében állította össze műsorát a kórustalálkozó házigazdája, a Budapesti Vándor Kórus és három meghívott vendége 2022. december 11.-én az Óbudai Társaskörben.

A népszerű egyszólamú adventi antifonával, a Veni, veni Emmanuel karácsonyi himnusszal kezdte eműsorát a **Budapesti**

Egyetemi Katolikus Gimnázium és Kollégium Leánykara.

A francia solesmes-i apátság misekönyvéből maradt ránk ez a dallam, melyet főként Kodály Zoltán által ismerünk. *Csorba István* karvezető, az egyházzene ismert professzora, több kórus alapítója és vezetője. „Áldott drága égi gyermek” kezdetű feldolgozását hallhattuk, melyben hegedűn közreműködött *Korai Máté*, a kórust zongorán *Király Miklós* kísérte, s *Herboly Bendegúz* dirigálta.

Szintén ő vezényelte az **Angyalföldi Szent László Kántorátust**. Elsőként *Tomás Luis Victoria*, XVI. századi spanyol reneszánsz szerző *Jesu, dulcis memoria* c. motettáját énekeltek. Ezt követte a XVII. században élt oxfordi orgonista és zeneszerző, *Benjamin Rogers* tollából származó

Te Patrem colimus kezdetű eucharisztikus himnusza, mely számos filmzenében is helyt kapott. Az énekegyüttes *Hans Leo Hassler Vom Himmel hoch* c. művével zárta önálló műsorát.

Ezt követően a két együttes közösen szóltatta meg *Daróci Bárdos Tamás* feldolgozását, a *Mostan kinyílt...* kezdetű és a svájci karnagy, *Michael Gohl Glory Halleluja* c. kórusművét.

A **Stellaria Media Nőikar** műsorával folytatódott a zenés délután. Talán kevésbé ismert, hogy *Michael Praetorius*, – a német származású reneszánsz és kora barokk komponista –, *Schultheis* néven látta meg a napvilágot. Több ezerre tehető egyházzenei, illetve világi műveinek száma. És ist ein Rosensprungen – Szép rózsabimbó nyílt ki – német nyelvű szövege a megváltó születéséről ad hírt. Ezt követte *Kodály Zoltán Harmatozzatok* c. kórusműve, mely a papköltő, *Sík Sándor* szövegére készült.

Bárdos Lajos a XX. századi magyar zenetörténet egyik meghatározó személyisége. Számos szakrális és világi szövegű kórusműve közül nehéz a választás: ezen az esten a nőikar előadásában az Ó dicsőült szép kincs és az *Aranyszárnyú angyal* hangzott el.

Orbán György szintén gyakran komponál egyházi műveket: most az *O gloriosa* c. kórusát tűzték műsorra.

Gerhard Deutschmann kortárs német zeneszerző. A népszerű német karácsonyi ének, az *O du fröhliche* feldolgozását hallgathatta meg a lelkes közönség *Kodály Ave Mariája* és 150. genfi zsoltára előtt. Utóbbit *Kodály Szenczi Molnár Albert* szövege alapján írta, amely a *Psalterium Ungaricum* (Magyar Zsoltároskönyv) c. munkájában olvasható. A nőikarra készült verziót, mint a többi felcsendülő egyneműkari darabot, *Énok-Nagy Levente* vezényelte.

Végül a vendéglátó KÓTA-díjas **Budapesti Vándor Kórus** lépett színpadra. Az ünnepi koncert alkalmat adott az együttes által alapított és évenként odaítélt díjak átadására. *Németh Zsuzsanna* Artisjus- és Pro Artis Erzsébetváros-díjas karnagy kivételesen nem egy, hanem két kórustagnak adta át a kiemelkedő teljesítményért járó, névre gravírozott tollat *Aczél Juditnak* és *Molnár Gábornak*. A 2006-ban, *Vándor Sándor* unokaöccse által alapított *Vándor Sándor és Révész László*



Emléke Alapítvány díját, amellyel a kórusért, az alapító *Vándor Sándor* és *Révész László* örökös karnagy munkásságát kutató, hagyományaikat ápoló kórustagot, vagy kóruson kívüli személyt jutalmaznak, a kuratóriumi határozat értelmében *Zámbó Anitának* nyújtotta át *Sassné dr. Berényi Eszter* elnök.

Műsorukat ők is *Kodály, „Veni, veni Emmanuel”*-ével, azaz az „Adventi ének”-kel nyitották, – a latin szövegű vegyeskari változatot énekeltek –, majd *Orbán György, „Nunc dimittis”*-ével folytatták.

William Mundy a XVI. században élt angol zeneszerző. Latin és angol szövegű szakrális művei mellett találunk angol nyelvű madrigálokat is. Ezen a hangversenyen az *O Lord, the Maker of All Things* kezdetű anthemje szólt meg előadásukban, *Németh Zsuzsanna* vezényletével.

Ezt követte az 1977-ben született lett *Eriks Ešenvalds* különleges vegyeskari darabja, a „Stars”. A kórustagok vízzel töltött pohár segítségével különleges éteri hangzást vará-

zsoltak a terembe, s ezáltal a csillagok közelebe röpítettek bennünket.

A kórus korunk egyik legismertebb angol komponistájának, John Rutter szinte slágerre vált Bölcsődalával (Christmas Lullaby) fejezte be programját, melyben e sorok írója közreműködött zongorán.

A magas színvonalú koncert közös karácsonyi énekléssel fejeződött be a nagy létszámú hallgatóság öröme. Búcsúzóul Bárdos Lajos feldolgozásában szólalt meg a „Karácsonyi bölcsődal” című népének az összes résztvevő közreműködésével, Énok-Nagy Levente vezényletével. A meghitt hangulatú adventi hangversenyen konferált és a műsorszámokat röviden ismertette Tóth Anna zenetörténész.

Nagy Márta

MÉLTÓ TISZTELET KODÁLY ZOLTÁN EMLÉKÉNEK

A Szekszárdi Gárdonyi Zoltán Református Együttes minden év decemberében megemlékezik a nagy zeneköltő, zeneszerző, zenepedagógus születésének évfordulójáról. Ez a dátum a „Magyar Kórusok Napja” is egyben.

Az ötletadó Naszladi Judit, a **Gárdonyi Kórus** alapítókarnagya. A középiskolai tanárnő közel másfél évtizede szervezi énekkarával, a Szekszárdi Gárdonyi Zoltán Református Együttessel ezt az alkalmat.

A hangverseny 2022. évben különös jelentőségűvé vált a

kiváló muzsikusszületésének 140. és halálának 55. évfordulója miatt. Az ünnepi koncertre a Babits Mihály Kulturális Központ Rendezvénytermében került sor. A meghívott kórusokat **Berlinger Attila**, a Kulturális Központ ügyvezető igazgatója köszöntötte.

A koncert alaphangulatát a **Szekszárdi Gárdonyi Zoltán Református Együttes** „Georg Friedrich Handel: Áld téged, Úr” (Dank sei



Ezt követően **Katz Hajnalka** (Garay Gimnázium, 10. évfolyam) karácsonyi ünnepkört idéző dallamokat énekelt **Dr. Ságodi Ibolya** tanárnő felkészítésében.

„Ady Endre: Karácsony ének” versét **Főglein Liza Kató** (Garay János Gimnázium, 12. évfolyam) átélt, ihletett előadásában hallottuk.

Erdei Péter neve ismerősen cseng a zenét, kórusmuzsikát kedvelők körében. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet nyugalmazott igazgatója. Viszonylag fiatalnak mondható együttese, a **Kecskeméti Énekes Kör**. A 2016-ban életre hívott kórus tagjai a minőségi kórusmuzsika iránti elkötelezettségük mellett kiváló emberi közösséget alkotnak. Ez már színpadra lépésük pillanatában érződik. Tagjaik közül többen énektanárok, zeneértő és művelő emberek. Műsorukban Tóth Péter, Barabás Árpád alkotásai mellett Kodály ritkábban énekelt művei hangzottak el: Öregek, A székelyekhez.

A hálás közönség – megköszönve magas színvonalú, professzionálisnak mondható művészi előadásukat – többször színpadra szólította a kiváló énekkart vezetőjével együtt.

A nagysikerű hangverseny zárásaként az énekkarok előadásában „Kodály: Jövel Szentlélek Úristen” kezdetű kórusműve hangzott el **Erdei Péter** vezényletével. A műsort **Orbán György** előadóművész ismertette.

Az ünnepi koncertre szóló meghívót **Molnár Zita** és **Orbán-Zaják Luca**, a Garay Gimnázium 12. évfolyamos diákjai készítették.

A Kodály hangversenyt szeretetvendégséggel egybekötött baráti beszélgetés zárta.

Soli Deo Glória!

Naszladi Judit
karnagy

dir, Herr) kezdetű kantáta művével adta meg. Az egyházi énekkar műsorában közreműködött **Ócsai Annamária** (operaénekes), **Lozsányi Tamás** (zongoraművész) és **Lozsányi Julianna**, a Garay Gimnázium 9. évfolyamos diákja. Édesapjával négykezes előadásban kísérte „Kodály Zoltán: A 114. genfi zsoltár” c. alkotását.

Áhítatot tartott **Görgey Géza**, a Kölesdi Református Egyházközség lelkipásztora. Az igehirdető Mózses 2. könyvének 36. rész 1-2. verseit helyezte a hallgatóság szívére.

A Biblia munkának nevezi a művészeti tevékenységet, amelyhez tudásra, értelemre van szükség. Ezeken felül pedig feltételezi a kreatív alkotótevékenységet. Talán sokkal jobban, mint amennyire azt a mostani, modern kor hinni engedi.

A bensőséges hangulatú hangversenyen közreműködött az **Érsekcsanádi Összhang Kórus** **Bálint Márta** vezényletével. A műsorát színesen előadó énekkart **Babenecz László** kísérte zongorán.

Szép énekével emelte az est fényét a **Siklósi Tenkes Vegyeskar** **Kunváriné Okos Ilona** dirigálásával. Szólót énekelt **Tatai Adél**. Zongorán kísért **Petőcz Zsuzsanna**.